Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-228
(mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter en mr. A.C. Bek, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 21 november 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Vesting Finance Servicing B.V., gevestigd te Amersfoort, verder te noemen Vesting Finance
Datum uitspraak	: 13 maart 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft in 1997 bij een bank een doorlopend krediet afgesloten. In 2011 is een betalingsregeling overeengekomen tussen Consument en de bank. Omdat Consument de betalingsregeling niet nakwam, heeft de bank de vordering opgeëist en heeft zij de incasso overgedragen aan Vesting Finance. Consument stelt dat de vordering van de bank op haar verjaard is, omdat zij geen overeenkomst met Vesting Finance heeft, waardoor Vesting Finance dus ten onrechte de schuld op haar verhaalt. De Commissie oordeelt dat de vordering van de Bank op Consument niet verjaard is, omdat de bank nog steeds de eigenaar van de vordering is en omdat Consument door aan de betalingsregeling te voldoen de schuld erkent en daarmee de verjaring gestuit is. De Commissie oordeelt dat de klacht ongegrond is en wijst de vordering af. Consument dient dus de betalingsregeling na te komen totdat de gehele schuld aan de bank is afgelost.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: het Reglement) en op basis van de volgende stukken inclusief bijlagen:

- de door Consument ingediende klacht;
- het verweerschrift van;
- de repliek van Consument.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak is daarom niet-bindend.

2. Feiten

De Commissie gaat bij de beoordeling van dit geschil uit van de volgende feiten:

2.1 Consument heeft op 31 juli 1997 een doorlopend krediet van *ƒ* 22.689,00 bij ING Bank N.V. (hierna: de Bank) afgesloten.

2.2 Op 16 december 2011 heeft de Bank per brief een betalingsregeling met Consument bevestigd voor de openstaande schuld van op dat moment € 12.639,64. Het betrof een bedrag van € 60,00 per maand met ingang van 1 januari 2012. In de brief is verder, voor zover relevant, opgenomen:

> *"Als u deze regeling niet nakomt, vervalt de regeling en is de gehele vordering ineens opeisbaar. Wij schakelen dan zonder nadere aankondiging een incassobureau in. De kosten van het incassobureau komen in dat geval voor uw rekening."*

2.3 Op 30 september 2013 heeft [naam incassobureau] B.V. (hierna: [naam incassobureau]) Consument bericht dat de Bank de incassering van de openstaande vordering, op dat moment nog € 11.499,64, heeft uitbesteed aan [naam incassobureau]. Consument heeft vanaf dat moment het bedrag van € 60,00 per maand aan [naam incassobureau] voldaan, in plaats van aan de Bank.

2.4 Op 28 augustus 2014 heeft Vesting Finance Consument per brief medegedeeld dat het beheer van de schuld van Consument aan de Bank door [naam incassobureau] is overgedragen aan Vesting Finance. Consument heeft sindsdien het maandbedrag van € 60,00 aan Vesting Finance overgemaakt.

2.5 Op 24 juni 2019 heeft Consument een klacht ingediend bij Vesting Finance, omdat zij meent dat de vordering van de Bank op haar is verjaard. Consument heeft Vesting Finance verzocht de schuld niet meer op dwingende wijze op haar te verhalen en akkoord te gaan met de verjaring. Uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van dit geschil geleid.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1 Consument vordert een verklaring voor recht dat de vordering van de Bank op haar verjaard is en dat Vesting Finance ten gevolge daarvan de invorderingsmaatregelen staakt.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort samengevat, op de volgende grondslag. Consument heeft gesteld dat de vordering van de Bank op haar verjaard is en heeft hiertoe de volgende argumenten aangevoerd:

- Consument is in 1997 een overeenkomst aangegaan met de Bank. Consument heeft nimmer een overeenkomst met [naam incassobureau] of Vesting Finance afgesloten en is deze partijen dan ook niets verschuldigd.

Bovendien heeft de Bank telefonisch verklaard dat de schuld daar intern is afgeboekt en dat de Bank hiervan geen eigenaar meer is;
- zowel [naam incassobureau] als Vesting Finance hebben de indruk gewekt dat zij verbonden waren aan de Bank, terwijl zij in feite de vordering hebben overgekocht. Zij hebben Consument dus misleid. Immers, indien Consument dit had geweten, dan had zij geen betalingen meer aan deze partijen verricht en zou de vordering dus verjaard zijn doordat zij niet betaalde. Van stuiting door betaling zou dan geen sprake geweest zijn.

Verweer van Vesting Finance

3.3 Vesting Finance heeft de stellingen van Consument gemotiveerd betwist. Voor zover nodig zal de Commissie hierop in het navolgende ingaan.

4. Beoordeling

4.1 Aan de Commissie liggen de vragen voor of de vordering van de Bank op Consument is verjaard en of Vesting Finance dientengevolge de incassering van de openstaande schuld dient te staken. De Commissie neemt ter beantwoording van deze vraag het volgende in overweging.

4.2 De Commissie stelt vast dat tussen Consument en de Bank een rechtsgeldige overeenkomst van doorlopend krediet tot stand is gekomen, uit hoofde waarvan Consument in beginsel verplicht is de gehele hoofdsom vermeerderd met rente aan de Bank te voldoen. Op 16 december 2011 heeft de Bank de betalingsregeling van € 60,00 per maand aan Consument bevestigd en heeft zij hierbij tevens aangegeven dat, als de betalingsregeling niet zou worden nagekomen, de gehele vordering ineens zou worden opgeëist en dat de invorderingsmaatregelen zouden worden uitbesteed aan een incassobureau. De incassering van de openstaande schuld aan de Bank is vervolgens in september 2013 aan [naam incassobureau] uitbesteed en in augustus 2014 aan Vesting Finance.

4.3 Consument heeft gesteld dat de Bank haar telefonisch heeft bericht dat de vordering bij de Bank intern is afgeboekt en dat de Bank dus geen eigenaar van de vordering meer is. Consument stelt vervolgens dat zij geen overeenkomst met Vesting Finance heeft en dus niet gehouden is de betalingsregeling van € 60,00 per maand te blijven voldoen. Vesting Finance heeft zich tegen de stellingen van Consument verweerd door te stellen dat zij slechts de incassogemachtigde is en dat de Bank de eigenaar van de schuld is gebleven.

4.4 Op grond van artikel 150 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ligt de bewijslast bij de partij die zich beroept op de rechtsgevolgen van een stelling. Dit houdt in dat in dit geval Consument dient aan te tonen dat er daadwerkelijk sprake is van verjaring.

Volgens Consument zou de mededeling van de Bank, dat de schuld bij haar is afgeboekt, mondeling zijn gedaan, maar hiervan is geen enkel bewijs voorhanden. Consument heeft zelfs geen datum verstrekt waarop dit gesprek zou hebben plaatsgevonden. Nu het gesprek en de inhoud daarvan zich aan het zicht van de Commissie onttrekken en nu er geen schriftelijk bewijs met betrekking tot deze stelling voorhanden is, kan de Commissie niet uitgaan van de juistheid hiervan.

4.5 Op grond van de door partijen ingebrachte correspondentie, blijkt dat de Bank de incassomaatregelen heeft uitbesteed aan [naam incassobureau] en later aan Vesting Finance. De Commissie heeft geen aanleiding om aan te nemen dat sprake is van een overname van de vordering door één van deze partijen, zoals Consument heeft gesteld, waardoor de Bank niet langer eigenaar van de vordering zou zijn. Bewijs hiervan heeft Consument niet aangedragen.

4.6 Zoals Vesting Finance naar het oordeel van de Commissie terecht heeft opgemerkt, heeft Consument sinds augustus 2014 de betalingen van € 60,00 per maand aan Vesting Finance voldaan. In artikel 3:318 Burgerlijk Wetboek is bepaald dat de erkenning van de vordering de verjaring ook stuit. De erkenning kan onder meer blijken uit het nakomen van een betalingsregeling (zie HR 23 september 2001, ECLI:NL:HR:2011:BQ8449), waarvan in dit geval ook sprake is. Dat de overeenkomst in 1997 is aangegaan, doet hieraan niets af.

4.7 Op grond van de voorgaande overwegingen oordeelt de Commissie dat niet is komen vast te staan dat de vordering van de Bank op Consument is verjaard. Consument dient daarom de betalingsregeling voor een maandbedrag van € 60,00 door de incasso van Vesting Finance na te komen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.